

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ

Ми познайомилися у «Бонжур»

*Всі турботи розсіюються, коли ми
вирішуємо бути не чимось, а кимось.*

Коко Шанель

Надворі теплий вересневий день, і я в Парижі, чекаю у приймальній на свою подругу Ізабель. Ізабель близько тридцяти, але ця дівчина розумна як на свій вік.

Я сиджу на невеликому дивані, звідки добре видно ліфти і сходи, тому мені випала чудова нагода поспостерегати за французькими чоловіками і жінками. Навіть з такого поверхневого першого погляду було зрозуміло, що французи, які працюють (принаймні парижани), одягаються більш елегантно, ніж американці. Для них не існує «вільної п'ятниці», яка повільно перетворюється на «вільний тиждень». І разом з тим, мушу зізнатися, що я бачила жінок у джинсах, але їхні джинси були стильними і гарно скроєними. А щоб доповнити образ, жінки одягали з джинсами красиві блейзери, шовкові блузи і обов'язково пов'язували на шиї хустинки. Ще я бачила багато спідниць, які поєднували з черевиками. Спідниці злегка привідкривали коліна, так що можна

було помітити фактурні панчохи. Це чарівно, елегантно і захоплює.

Нарешті з'являється Ізабель. Я підводжуся, щоб привітатися з нею. Одним легким рухом вона ніжно торкається мого плеча і швидко повертає голову, щоб поцілувати мене в обидві щоки, — типове французьке привітання.

— Привіт, Джеймі! — радісно промовляє вона.

Вона вимовляє моє ім'я Жемі і, огорнене цим французьким акцентом, воно настільки мило звучить, що я не наважуюся її виправити. Їй подобається вдосконалювати зі мною англійську вимову, але сьогодні я буду Жемі.

Ми ділимося новинами, і я помічаю, що з останньої зустрічі Ізабель разюче змінилася. Вона підстригла волосся і висвітлила кілька пасом. Поки ми їхали в метро у її квартиру у передмісті Парижа, в Булонь-Біланкур, Ізабель розповідала мені про мадам Жозі Мерме. Нещодавно Ізабель удруге зустрілася з нею в універмазі «Прентам», аби обговорити питання іміджу. Вона стверджує, що Жозі змінила усе її життя!

І це дійсно так. З часу нашої останньої зустрічі я бачу в ній разючі зміни. Вона зробила коротку зачіску, і золотаві прядки виглядають так привабливо. Але справа зовсім не у цьому. Зараз Ізабель виглядає щасливішою.

— Це не просто поверхневий аналіз кольору, — говорить Ізабель, коли ми заходимо в її квартиру.

Ізабель виносить невеликий чайник з трав'яним чаєм і тарілочку з печивом.

— Жозі Мерме читає твою душу. Вона розуміє, ким ти маєш бути у цьому світі. Це дуже глибокий аналіз.

Ізабель передає мені маленьку чашечку на блюдці і продовжує:

— Вона не молода, отже має багатий життєвий досвід.

Ці її слова мені особливо сподобалися. Я на двадцять п'ять років старша за Ізабель і таке ставлення до віку мені особливо приємне. Виявляється, що не лише француженки мене чомусь навчають, а й я можу поділитися з ними своїм життєвим досвідом. Навіть попри те, що я американка! Зрештою, у мене є *досвід*.

Ізабель відставляє чашку вбік і продовжує:

— Вона порадила мені змішувати стилі, щоб проявити свою індивідуальність. А ще вона каже, що в мене красиве обличчя, і мені потрібно його показувати. Вона займається хромопсихологією. Жемі, ти мусиш з нею зустрітися!

Ізабель йде до свого столу і дістає з шухлядки папку з якимись паперами і малюнками. Я тим часом відкушую шматочок печива і розумію, що це крекер. Не солодкий, але дуже смачний.

— Це мій хромопсихологічний профіль, — говорить Ізабель, сідаючи біля мене і показуючи малюнок і схему кольорів. — Мені варто носити коричневі кольори — колір іржі, теплі відтінки коричневого і золотавого.

Ізабель проводить рукою по шовковому темному волоссю: «Бачиш?» Я бачу — відтінок чудовий і гарно підкреслює колір її очей.

Роздивляючись квартиру Ізабель, я розумію, що в її словах є логіка. У неї багато постерів з вовками (вона їх обожнює), а ще на одній зі стін висить покривало з індійським орнаментом і постер з дельфінами, на якому

також є напис англійською «Живи вільно». Є ще один постер — фото пляжу з пальмами в золотавих сутінкових променях. Квартира наповнена коричневими, золотими і темно-зеленими кольорами. Одразу видно, що ця дівчина обожає природу і проводить багато часу на свіжому повітрі.

Я роздивляюся її хромопсихологічний профіль. На кожному схематично зображено жіноче обличчя серцевидної форми. Кольори нанесені на губи, щоки й очі. Поряд невеликі примітки з назвами певних кольорів і косметичних продуктів. На перший погляд, ці малюнки нагадують звичайні схеми макіяжу, але згодом я розумію, що тут приховується дещо глибше. Жозі Мерме в ескізах змальовує стилі одягу, зачіски і кольори, і додає аксесуари, які не лише доповнюють тон шкіри чи підкреслюють фігуру жінки, а й відображують її особистість. Свої рекомендації вона дає, спираючись на біографічні дані жінки, її дитинство, професію, а ще плани на майбутнє. Ізабель говорить, що всього існує тридцять типів жінок, і вона належить до типу «граніт». Жозі помітила, що Ізабель полюбляє допомагати іншим (це правда, адже як тільки у мене закінчився чай, вона миттю долила мені ще). Надворі сутеніє.

— Я Овен, висхідний знак в терезах, — говорить Ізабель, показуючи мені аркуші з переліком косметики, типами сумочок, які розкриватимуть її особистість, ескізами прикрас, пасків, взуття, шарфів. А тоді вона показує мені аркуш із заголовком: «Десять речей, які обов'язково мають бути у вашому гардеробі». Тут містяться поради про те, що Ізабель варто одягатися у більш романтичному стилі і поєднувати вироби зі